

Solymosi vár

Solymos (Șoimoș)

Szélesség: N 46° 06,52''

Hosszúság: E 21° 43,39''

Magasság: 220 m

Megye: Arad

Megközelítés: Aradról indulva a az E68-as nemzetközi úton, illetve a Máriaradnai vasúti állomásról gyalogosan jövet jutunk Solymosra. Innen a kék sávval jelölt turistaúton közelíthető meg a vár.

1272 – 1275 között emeltette Solymos várát Pál szörényi bán, akinek, mint birtokközpont szolgált az új erősség a tatár ellen. Miután az Árpád-házi uralkodók sora kihaltak, az anarchikus állapotokba került országot a leg-hatalmasabb bárók szaggatták darabokra, igyekezve maguknak minél nagyobb területek feletti befolyást szerezni. Így foglalta el Solymos várát is Kán László erdélyi vajda is, akitől 1315-ben vette vissza Károly Róbert király serege.

A következő évtizedekben az aradi királyi ispán fennhatósága alá tartozott. 1440-ben a belháború során Ulászló király hívei szállták meg. 1444-től Hunyadi János birtokába került. Ez volt a vár fénykora, ekkor létesítették a napjainkig fennmaradt külső várat és a palotaszárnyakat is jelentősen bővítették.

Mátyás király párthíveinek, a Bánffy famíliának adományozta, de azok hűtlensége után a saját fiának, a törvénytelen származású Corvin János lipcsei hercegnek juttatta. A XVI. század elején a herceg özvegyének kezével együtt Brandenburgi György őrgróf szerezte meg. 1514-ben rövid ideig Dózsa György felkelői tartották megszállva, de a temesvári győzelem után a nemesi seregek visszafoglalták. 1526-ban a magyar királlyá koronázott Szapolyai Jánosé lett. 1541-ben itt pihent meg néhány napra a törökök által elfoglalt Budáról menekülő Izabella királyné is a kis János Zsigmonddal. Hozzá fűződik, a helyi hagyomány szerint a belső vár romos erkélye, az úgynevezett „Izabella királyé balkonja”. 1551-ben Habsburg zsoldosok vonultak a falai közé, akik azonban a következő évi török invázió elől elmenekültek. 1552-től a török állomásozott a falai között egészen 1595-ig, amikor Báthory Zsigmond erdélyi fejedelem a Maros völgyének sok végvárával együtt visszafoglalta. 1616-ban Bethlen Gábor fejedelem kezére kerül. A töröktől véglegesen 1688-ban került vissza, ekkor még részét képezte a végvárrendszernek. Mária Terézia idején, fontossága minimálisra csökkent. 1788-ban elrendelték felrobbantását. Többé nem építették újjá.